

[Niels Helveg Petersen]

Dette lovforslag er jo fremsat så sent, at det jo ikke har været forslagsstillernes hensigt, at det skulle gennemføres i denne folketings-samling. Det er i hvert fald med de gældende regler sådan, at forslag, der fremsættes den 16. marts, normalt ikke skal gennemføres før sommerferien. Det synes jeg er udmærket, for det giver en afslappet atmosfære omkring forslaget og kan betyde, at man i udvalget kan få en afslappet diskussion om nogle af de principper, som forslaget fremhæver, uden at man skal skride til en øjeblikkelig gennemførelse. Så kan man jo senere på året, efter sommerferien, tage op til diskussion, hvilke elementer i forslaget der kan holde for en nærmere vurdering.

Udgangspunktet for forslagsstillerne har jo været Bent Christensen-udvalgets arbejde. Man må vel nok sige, at begivenhederne, efter at Bent Christensen-udvalget havde afsluttet sit arbejde, afslørede, at der fra uddannelsesinstitutionernes side ikke var noget ønske om, at man skulle skride til de store ændringer af styrelsesloven. En del steder – for ikke at sige mange steder – fungerer styrelsesloven jo tilfredsstillende, om end den nok i mange tilfælde er ganske tidkrævende.

Jeg skal ikke gå ind på alle enkeltheder i forslaget, men jeg vil dog fremhæve et par ting, som vi er særlig interesserede i at diskutere under udvalgsarbejdet. For det første mener vi det berettiget at sætte spørgsmålstegn ved de centrale studienævns funktion. Jeg vil nok sige, at deres funktion er tvivlsom, og at den ofte kan indebære en tidkrævende procedure uden at bidrage med noget voldsomt positivt. Vi mener også, det kan være nyttigt at diskutere valgmetoderne, både gennemførelse af forholdstalsvalgmetoden og underskriftskravene.

Vi vil altså deltage i en afslappet drøftelse af forslaget på denne side sommerferien. Vi er klar over, at der i den nuværende styrelseslov er problemer, som man på et tidspunkt bliver nødt til at tage op. Et par af punkterne har jeg nævnt her, det drejer sig bl. a. om det centrale studienævn og valgreglerne.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er jo medforlagsstiller til dette forslag. Vi har hørt flere af medforlagsstillerne redegøre for enkeltheder i

forslaget, og ordføreren for forslagsstillerne vil senere svare på ordførernes indlæg. Derfor skal jeg ikke tage tingets tid nu med at gå i detaljer, men bare sige, at kristeligt folkeparti, al den tid vi har været herinde, har peget på, at styrelsesloven var forkert og burde ændres. Den kom frem i en tid med studenteroprør o. lign., hvor man ligesom ikke kunne få tingene demokratiseret nok. Det har vist sig, som mange frygtede, at det ikke gik så godt, som det skulle, og derfor har vi hele tiden peget på, at ændringer er nødvendige. Det faglige må styrkes, og vi mener også, det er meget væsentligt, at mindretallene sikres. Det har vist sig, at det er muligt at omgå de regler, der skulle sikre dette, og derfor håber vi, at forslaget kan blive vedtaget hurtigt.

Selvfølgelig kan vi i udvalgsarbejdet komme ind på ting, der måske skal ændres, men det er vigtigt, at der sker noget, og derfor håber vi på et hurtigt og positivt udvalgsarbejde.

Alfred Hansen (DR):

Jeg har tidligere gjort mig til talsmand for det synspunkt, at styrelsesloven ikke burde revideres på nuværende tidspunkt. Dette synspunkt har jeg fortsat. Nu stiller ministeren i udsigt, at der muligvis er et par steder, hvor vi skal have revideret loven, og jeg vil da imødesee med spænding og stor forventning, hvad det er for områder, ministeren har tænkt på. Jeg kunne forestille mig en ændring – hvis det skulle komme til realpolitisk drøftelse – på to områder, som jeg synes forslagsstillerne helt rigtigt gør opmærksom på i bemærkningerne.

Det ene drejer sig om at sikre en forholdsmæssig repræsentation af de studerendes anskuelser. Det skulle gerne være sådan, at der er et forhold mellem den repræsentation, som studenterne får, og de afgivne stemmer. Det eksempel, der er givet i bemærkningerne, dels fra Århus, dels fra København, må på lang sigt være særdeles utilfredsstillende. Det virker som en udemokratisk spærregulering, og det mener jeg nok er noget, vi må tage op.

Det næste er, at man skal have fastsat, hvilke forskningsopgaver forskerne må forske i. Nogen skal jo bestemme det. Man kunne lade de studerende bestemme det, eller man kunne lade professorerne bestemme det,